

Piemelo, Pammelo, Lam Pam Piemelo

door Engel Reinhoudt

In het vorige stukje gieng het over aollerlei riempjes en vèsjes die a 'k tegen kwam bie het snuffelen in het Woordenboek der Zeeuwse Dialecten. Van verschillende kanten is daè op ereageerd. Vee van die vèsjes roepe een ôp herkenning en herinneringen op.

De heer of mevrouw De Graaf uut Middelburg kende uut 'r kinderjaeren ok het 'Iesje, biesje bamen...', mae bie eur zat het katje nie voe de ramen, mae gieng het zô: *oogjes dicht, handjes samen, oogjes open, amen*. De gebedshouding wier as het waere even gerepeteerd. Mevrouw De Wolf uut Biggekerke gaf deze versie: (.....), ondje lag te kramen om een stikje broad, anders gaèt het ondje doad. Amen.

Bart Hoogesteger uit 's-Heerenhoek stierd'n een volkome onbekend vèsje dat a z'n ome Jan wè es zong toet hilariteit van de guus: *Piemelo Pammelo, Lam Pam Piemelo. Piemelamme-lot, Coquedot, Lamia*. Ik è gin idee of at het wat te beteêkenen eit. Misschien wier het alleêne mae ezonge om te suggereen da je een vremde taal beheerst'n. A d'r mensen bin die a d'r iets meêr over wete, noadig ik die uut om dat deur te geven.

De heer Huijbreghen uut 's Grijskinderen ('s-Heer Hendrikskinderen) stierd'n een vèsje op dat a wè bekend is. Het oart toet de mopjesvoorraed van guus op de basisschole: Aeimenis en Kniepmenis die zaten in een bootje. Aeimenis die viel t'r uut, wie bleef t'r toen nog over? Je begriep dat het antwoord een handtastelijk vervolg kreeg. Veraol at het vloaienepjes were, kon het gemeên zeêr doe.

Mie het vroege voorjaer bin d'r misschien ok wè vroeg meikevers, dikkels meulenaers enoemd. De guus speeld'n d'r mie. Ze deeë een touwtje an een kever z'n poat en liete 'n dan vliege. Volgens het woordenboek ao ze daè op Noord-Beveland en op Goeree-Overflakkee het volgende riempje bie: *Eve, steve, oe lange za je leve. Drie daegen en een schof, merrege gaè je de kop of*. De meulenaer was dus gin lang leven beschore. Een ander meulenaersvèsje gaè zô: *Meulenaer, meulenaer, tel je geld en gaet dan nog es vliege, anders komme de dieven, die neme je mee naè 't veld*.

Over de katte of d'n ond die a naegeslacht kriegt, vond ik ok een vèsje: *Negen weken jaege, negen weken draege, negen weken blind, da's de katte z'n kind*.

Op Flakkee wier destieds een vèsje op'eteêkend over Hendrik Haek, In het dialect van Flakkee wordt de H meêstal wèl uut'esproke in tegenstelling tot de 'benedenwindse' eilanden. Een haek is een schoffel, een wiedzijzer. Op Beveland zeggen ze een kapper, mae in De Zak oar je meêstal over een 'ouwe' spreke. Dat komt wee van ouweêl (houweel) en die naem gebruke ze op Schouwen. Tenslotte kan een schoffel ok nog schrepe enoemd worre, zoas op Tholen en Goeree-Overflakkee. A ze zegge 'da's t'r eên voe Hendrik Haek', dan bedoele ze at 'n bestemd is om op 't land te gae werken. Oôguut een lôôpbaan dus en gin carrière. En Hendrik lei z'n eigen d'r bie neer getuge het riempje:

Hendrik Haek is m'n vermaek, hie draegt de naem van schrepe. Ik mot m'n eigen achter z'n loape, lam in krom in krepel. Van d'n ochtend vroeg tot d'n aevend laet; Dan gaen me weer wat ete in (en) deur de zoete slaep bin 'k aoles weer vergete.

A je nog een recept zoekt voe een betere stoelgank: *Twî cent en aolf blom van zwaovel, twî cent en aolf puupkaneël, 't is voe Arjaen om af te gaen*. Geên belangstelling? 'k Èn je te bedanken, voo stoelen en banken, voo vier en voo licht, lôôp nao de weerlicht.

Reacties: Werrilaan 21, 4453 CA 's-Heerenhoek. E-mail: cn.zeeuws@zeelandnet.nl. Het stukje is over een maand na te lezen op www.zeeuwsezanger.nl